

ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לטרוף לשרה ולבכחה (כג ב)

מפרש"י על הפסוק מה טעם נקרא קריית ארבע, על שם ארבעה ענקים שהיו שם: אחימן, שני, תלמי וabhängig, פירוש שני של רשי"י על שם ארבעה זוגות שנקבעו שם;

ה"כלי יקר" מפרש בדרך שונה, קודם, לפניו, לפניו ארבעה היו ארבעה שמות, מהם: אשכול, מمرا, קריית ארבע, חברון.

ולאחר מכן היה בקראת ארבעה שמות מכיוון שמקום זה "הוקצה" לקברות, על כן נקרא ארבעה שמות המורים על ארבע דרכים שהמיתה מציה בהן, ואלו הם:

1. יש מיתה אדם מת בחטאו, כמו שכתו בבמדבר (כז, ג) "כי בחטאו מת".
2. יש מיתה בעוון אחרים כמו בניים שנתפסים בעוון אביהם וצדיק הנתפס בעוון הדור.
3. יש שימותו בעלי עוון אלא מצד המידה הטבעית, פירוד ארבעת היסודות, וכל מרכיב סופו להיפרד.
4. מיתה נשיקה מיתה צדיקים שמתים בנשיקה (לשון נשיקה זה לשון חיבור) ונענן מיתה זו שכאשר תעללה מחשבתה ונשמה ותדקק למעלה בשכל הפועל, כיוון שעלתה שוב לא תרד, כי תישאר הנשמה "מחוברת".

וכנגד כל דרך באו ארבעה השמות של העיר חברון.

מمرا כנגד (1) אדם שמת בחטאו, מלשון "ממרים היו עם ד' (דברים, ט, ז)".

אשכול כנגד (2) המת בעוון אחרים, הנעים שיכולים ממנו, כי הקובר בניו קריי שיכול כמו שנאמר "למה אשכל גם שניכם יומ אחד" (בראשית, כד, מה), כי החוטא נקרא אשכול, בשל השכל.

קריית ארבע כנגד (3) המיתה הטבעית ופירוד ארבעת היסודות.

חברון כנגד (4) מיתה נשיקה והחיבור.

ובא הכתוב לומר שמיתת שרה לא הייתה מצד שני סוג מיתה (2, 1) הראשונים, שיש בהם צד עוון, אלא מצד שני הסוגים האחרונים, שאין בהם צד עוון שכן כתוב בפסוק "ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון" והזcir הכתוב דוקא שתי מיתות אלו, שאין בהם צד עוון אלא מיתה מסווג פירוד ארבעת היסודות ומיתה מסווג מיתה נשיקה.